Fragmentarium

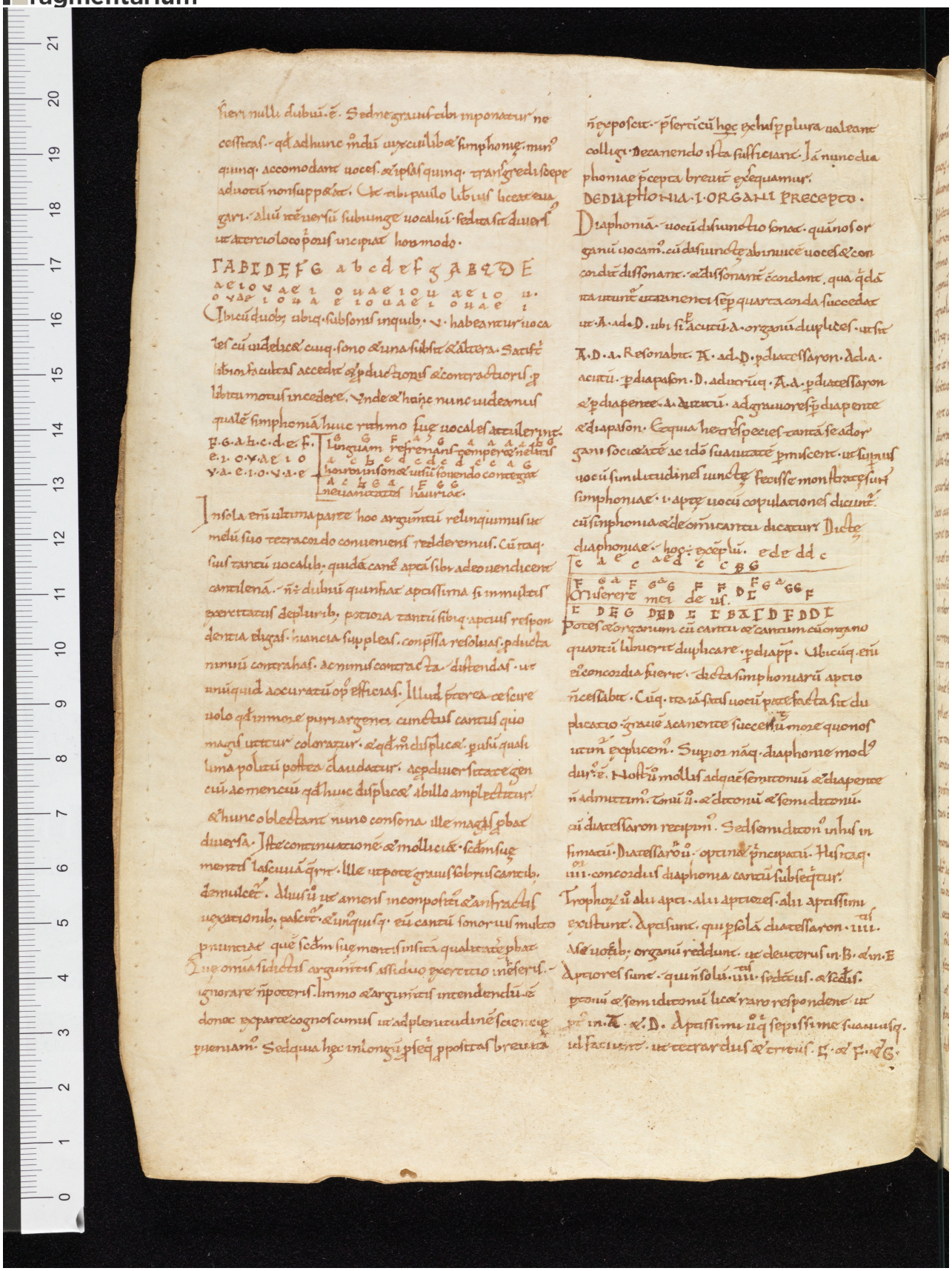

fieri nulli dubiū ē. Sed ne grauis cibi imponatur ne cessitas. qđ ad hunc mđm uix cuilibē simphonię mūs quinq. accomodare uoces. ex ipsis quinq. transgredi sepe aduocū nonsuppetat. Ne cibi paulo ubius hoc ea gari. aliū reuersū subiunge uocalū. sed ita sit duarū ut tertio loco ponis incipiat hoc modo.

ΓABIDEFG abcdefg ĀBCDĒ

aeiouae i ouae iou ae io u.
ouae iouae i ouae i

Ubicū duo, ubiq. subsonis inquib. v. habeantur uocales cū uidelicē cuiq. sono ē una subtr ē altera. Sacrē labionū cultus accedit ē p ductionis ē contractionis p libram motus incedere. Vnde ē haīe nunc uideamus qualē simphoniā huic rithmo fuę uocales afferre inę.

F.G.a.b.c.d.e.f. | Linguam refrenans temperate nebulas
e.i.ou.ae.io | horrisonę utili sonando contegit
v.a.e.i.o.v.a.e | neuiantes hauriat.

Insola eni ultima parte hoc argumēti relinquimus ut medii sui tetracordo conueniens redderemus. Cū traq. sui tanēū uocalib. quidē canē apti sibi adeo uendicent cantilenā. nē dubiū quin hae apotissima si immutet exercitatus deplurib. potiora tanēū sibiq. aptius respondentia ducat. huncia suppleat. complā resoluat. p ducta minuū contrahat. ac minus contracta distendat. ut unūquid accuratiū op efficiat. Illud prece ce scire uolo qđ minore puri argenei cumbus cantus quo magis uritur coloratur. ē qđ mđ displicat. pulū quasi lima polītū postea claudatur. ac p diuersitate gen cū. ac menciū qđ huic displicat. ibi illo amplectitur. ē hunc oblectant nuno consona. ille magis p hac diuersa. Istę continuatione ē mollicię. ē dm sue mentis lasciuia q̄rit. Ille ut pote grauis sobrius cantus. demulcet. Alius ut amens incomposite ē anfractus uexationib. pascit. ē unūquisq. eū cantū sonoriusq. multo pnunciat quę sēm sue mentis instita qualitate p hac Sue omia iudicii argumenti assiduo exercitio inseruit. ignorare nō potest. Immo ē argumēti intendendi. ē donec p parē cognoscamus ut ad plenitudinē scientię ueniam. Sed quia hęc in longū p sequi ppositi breuitas nō exposcit. p certū hoc exhibuisse plura ualeant colligi. Decanendo ista sufficiant. Iā nunc diaphoniae p cepta breuit exequamur.

DE DIAPHONIA I. ORGANI PRECEPTO.

Diaphonia uocū dissimiliū sonor. quā nos organū uocam. cū dissimiles abinuicē uoces ē concordē dissonant. ē dissonant ē concordant. qua q̄dā ratione ē utraq. nec sēp quarta corda succedat ut A. ad D. ubi si p acutū A. organū duplicet. ut sit A.D. a. Resonabit A. ad D. p diatessaron. d. d. a. acutū. p diapason. D. aduersū q. A. a. p diatessaron ē p diapente. a. d. acutū. ad grauore s p diapente ē diapason. Equa hę res p species cantā se adorgani socias ē ad eōdē suauitatē pmiscent. ut supius uocū simultudines iunctę fecisse monstrate sunt simphoniae. i. aptę uocū copulationes dicunt. cū simphonia ē dē omi cantu dicatur. Ducte diaphoniae. hoc. exēplū.

c a e c a e d . c c B G
F a F G a G F F D F G a G G F
Miserere mei de us.
E D E G D E D E F B A E F D F D D E

Potest ē organum cū cantu ē cantum cū organo quanū libuerit duplicare. p diapp. Ubicūq. cū ei concordia fuerit. dicta simphoniarū aptio ne cessabit. Cuiq. tn tā stat uocū pactę facta sit ductio. grauē ac nerte succedū more quo nos utrum ē plicem. Supior nāq. diaphonię mod dur. e. Hoc u mollis adqđ semitonii ē diapente n admittum. tonū ii. ē ditonū ē semiditonū. cū diatessaron recipiūt. Sed semiditon in his in fimacū. Diatessaron u. optime p incipacū. Hic traq. iiii. concordis diaphonia cantū subsequitur.

Trophoi u alii apti. alii aptiores. alii aptissimi existunt. Aptissime. qui p sola diatessaron. iiii. ac uocib. organū reddunt. ut deuterus in B. ē in E Aptiores sunt. qui sola. iiii. tai. sed ē cus. ac sedus. protonū ē semiditonū luce raro respondente ut p in A. ē D. Aptissime ii q sepissime suauiusq. uel faciunt. ut tetrardus ē tritus. G. ē F. ē G.

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. A 91.21, 4v – Guido Aretinus, Micrologus; Regulae rhythmicae (https://fragmentarium.ms/view/page/F-57h6/5279/50071)